

Kinh
Vu Lan

CHÙA DƯỢC SƯ
Phú An – Đức Trọng – Lâm Đồng

Kinh Vu Lan

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO
PL. 2563 – 2019

*Vì có thiện nam hay là tín nữ,
thật là hiếu tử, trả nghĩa mẹ cha.
In kinh này ra, biếu cho người
tụng.*

*In được một quyển, được một
đức Phật; in được mười quyển,
được mười đức Phật; in được
trăm quyển, được trăm đức Phật;
in được muôn quyển, được muôn
đức Phật; phù hộ độ trì, lại tiếp
hồn đì, về phương Cực Lạc. Đây
là lời Phật, chớ có coi thường.*

Thay lời tựa

Một lòng thành kính

Một dạ tri ân.

Tôi xin nguyện dâng hương hoa “hiếu hạnh” đời đời
kiếp kiếp cúng dường cha mẹ tôi và các bậc cha mẹ đã hy
sinh cả đời sống cho con và vì con cùng những người mà tôi
mang ơn.

Các vị Phật tử thực hành tri ân, báo ân cố nhiên là trách
nhiệm thì:

Đây, kinh Báo Ân! Các vị đã có duyên để đọc chưa.
Nếu chưa, các vị hãy đọc đi! Đọc với lòng thành kính. Ánh
sáng chân lý của đức Phật sẽ soi sáng các vị. Càng đọc các
vị càng thấy bùi ngùi thốn thức đến sa lê.

Kinh Báo Ân! Các vị đọc, các vị sẽ biết được công sinh
thành khó nhọc của cha mẹ một cách tường tận cội nguồn.

Kinh Báo Ân! Các vị đọc, các vị sẽ biết rõ những con
đường bão ân cha mẹ. Rồi tùy các vị sẽ tự lực chọn lấy một
trong những con đường ấy.

Xin cầu chúc các vị sẽ hái được những bông hoa ngát
hương “hiếu hạnh” trên những nẻo đường Báo Ân.

Nghi thức tụng

KINH VŨ LAN

(Thắp 3 cây hương, quỳ ngay thẳng, cầm hương
ngang trán niệm lớn bài cúng dường.)

CÚNG HƯƠNG

Nguyện đem lòng thành kính
Gởi theo đám mây hương
Phảng phất khắp mươi phương
Cúng dường ngôi Tam-bảo
Thề trọn đời giữ đạo
Theo tự tính làm lành
Cùng pháp giới chúng sanh
Cầu Phật từ gia hộ
Tâm Bồ-đề kiên cố
Xa bể khổ vòng mê
Chóng quay về bờ giác.

(Xá rồi đọc tiếp bài kỵ nguyện)

KỲ NGUYỆN

**Nay chính là ngày chư Tăng kiết
hạ, đem đức lành chú nguyện chúng
sanh, chúng con một dạ chí thành,
cúng dường trì tụng, đem công đức
này, nguyện khắp mười phương, ba
ngôi Tam-bảo, đức Thích Ca Mâu
Ni Phật, đức Tiếp dẫn Đạo sư A Di
Đà Phật, cùng các vị Bồ-tát, tịnh
đức chúng Tăng, từ bi gia hộ cho
cửu huyền thất tổ, cha mẹ nhiều
đời của đệ tử, cùng tất cả chúng
sanh sớm rõ đường lành, thoát vòng
mê muội, ra khỏi u đờ, siêu sanh
Lạc quốc, ngưỡng mong oai đức vô
cùng xót thương tiếp độ.**

Nam mô Thập phuơng Thường trụ Tam-bảo. (3 lần)

TÁN THÁN PHẬT

Đấng Pháp-vương Vô-thượng
Ba cõi chẳng ai bằng
Thầy dạy khắp trời người
Cha lành chung bốn loại
Quy y tròn một niệm
Dứt sạch nghiệp ba kỵ
Xưng dương cùng tán thán
Ức kiếp không cùng tận.
Phật chúng sanh tánh thường
rỗng lặng
Đạo cảm thông không thể
nghĩ bàn.
Lưới đế châu ví đạo tràng

**Mười phương Phật bảo hào
quang sáng ngời.
Trước bảo tọa thân con ảnh hiện
Cúi đầu xin thệ nguyện quy y.**

CHÍ TÂM ĐẢNH LỄ

- Nam mô tận hư không biến pháp
giới, quá hiện vị lai, thập phương
chư Phật, tôn Pháp, Hiền Thánh
Tăng thường trụ Tam-bảo. (1 lạy)**
- Nam mô Ta Bà Giáo Chủ Đề
Ngự Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật,
đương lai hạ sanh Di Lặc Tôn Phật,
đại trí Văn Thủ Sư Lợi Bồ-tát, đại
hạnh Phổ Hiền Bồ-tát, Hộ Pháp chư
tôn Bồ-tát, đạo tràng hội thượng
Phật Bồ-tát nhất thiết chư Hiền
Thánh Tăng. (1 lạy)**

- **Nam mô Tây phương An Lạc thế
giới đại từ đại bi A Di Đà Phật, đại
bi Quán Thế Âm Bồ-tát, Đại Thế Chí
Bồ-tát, đại nguyện Địa Tạng Vương
Bồ-tát, Thanh Tịnh Đại Hải Chúng
Bồ-tát.** (1 lạy)

TÁN LƯ HƯƠNG

**Kim lư vừa bén chiên đòn
Khắp xông pháp giới đạo tràng
mười phương
Hiện thành mây báu kiết tường
Các Phật rõ biết ngọn hương
chí thiền.
Pháp thân toàn thể hiện tiền
Chứng minh hương nguyện
phước liền ban cho.**

Nam mô Hương Vân Cái Bồ-tát.

(3 lần)

**Nam mô Bổn Sư Thích Ca Mâu
Ni Phật.** (3 lần)

KÊ KHAI KINH

**Vòi vọi trên không pháp thẩm sâu
Trăm ngàn muôn kiếp khó tìm cầu
Con nay ngheặng chuyên trì niệm
Nguyễn tảo Như Lai nghĩa nhiệm mầu.
Nam mô đại hiếu Mục Kiền Liên
Bồ-tát.** (3 lần)

Phật nói

KINH VŨ LAN BỒN

**Mục Liên thấy vậy bi ai,
Biết mẹ đói khát ai hoài tình thâm.
Lo phẩm vật đem dâng từ mỗ,
Đặng đỡ lòng cực khổ bấy lâu.
Thấy cơm, mẹ rất lo âu,
 Tay tǎ che đậm, hữu hầu bốc ăn.
Lòng bốn sén tiền căn chưa dứt
Sợ chúng ma cướp giựt của bà
Cơm đưa chưa đến miệng bà
Hóa thành than lửa, nuốt mà
đặng đau.**

**Thấy như vậy âu sầu thê thảm,
Mục Kiền Liên bi cảm xót thương.
Mau mau về đến giảng đường,
Bạch cùng Sư Phụ tìm phương
giải nàn.**

**Phật mới bảo rõ ràng căn cội,
Rằng mẹ ông gốc tội rất sâu.**

**Dầu ông thần lực nhiệm mầu,
Một mình không thể ai cầu
đặng đâu.**

**Lòng hiếu thảo của ông dầu lớn,
Tiếng vang đồn thấu đến cửu thiên.**

**Cùng là các bậc thần kỲ,
Tà ma ngoại đạo, bốn vì**

Thiên Vương.

**Cộng ba cõi sáu phương tụ tập,
Cũng không phương tế cấp
mẹ ngươi.**

**Muốn cho cứu đặng mạng người
Phải nhờ thần lực của mười
phương Tăng.**

**Pháp cứu tế Ta toan giảng nói,
Cho mọi người thoát khỏi ách nàn.
Bèn kêu Mục Thị đến gần,**

Truyền cho diệu pháp ân cần thiết thi.

Rằm tháng bảy là kỳ tự tú,
 Mười phương Tăng đều dự lễ này.
 Phải toan sắm sửa chớ chầy,
 Đồ ăn trăm món, trái cây năm màu.
 Lại phải sắm giường nằm nệm lót
 Cùng thau, bồn, đèn đuốc,
nhang dầu.

Món ăn tinh sạch báu mầu
 Đựng trong bình bát vọng cầu
kính dâng.

Chư đại đức mười phương thọ thực,
 Trong bảy đời sẽặng siêu thăng.
 Lại thêm cha mẹ hiện tiền,
 Đặng nhờ phước lực tiêu khiên
ách nàn.

Vì ngày ấy Thánh Tăng đều đủ,

Dầu ở đâu cũng tụ hội về.
Như người thiền định sơn khê,
Tránh điệu phiền não, chăm về
thiền na.

Hoặc ngườiặng bốn tòa đạo quả,
Công tu hành nguyện thỏa vô sanh.
Hoặc người thọ hạ kinh hành,
Chẳng ham quyền quý, ẩn danh
lâm tòng.

Hoặc ngườiặng lục thông tấn phát,
Và những hàng Duyên-giác,
Thinh-văn.

Hoặc chư Bồ-tát mười phương,
Hiện hình làm sãi ở gần chúng sanh.
Đều trì giới rất thanh, rất tịnh
Đạo đức dày chánh định chân tâm.
Tất cả các bậc Thánh phàm,
Đồng lòng thọ lãnh bát cơm lục hòa.

**Người nào có sắm ra vật thực,
Đặng cúng dường Tự Tứ Tăng thời.
Hiện tiền phụ mẫu của người,
Bà con quyền thuộc thảy đều
nhờ ơn.**

**Tam đồ khổ chắc rằng ra khỏi,
Cảnh thanh nhàn hưởng thọ
tự nhiên.**

**Như còn cha mẹ hiện tiền,
Nhờ đó cũng đặng bá niên
thọ trường.**

**Như cha mẹ bảy đời quá vãng,
Sẽ hóa sanh về cõi thiên cung
Người thời tuấn tú hình dung,
Hào quang chiếu sáng khắp cùng
châu thân.**

**Phật dạy bảo mười phương
Tăng chúng,**

**Phải tuân theo thể thức sau này:
Trước khi thọ thực đàm chay,
Phải cầu chú nguyện cho người
tín gia.**

**Cầu thất thế mẹ cha thí chủ,
Định tâm thân quán đủ đừng quên.
Cho xong định ý hành thiền,
Mới dùng phẩm vật đàm tiễn
hiến dâng.**

**Khi thọ dụng, nên an vật thực.
Trước Phật đài hoặc tự tháp trung.
Chư Tăng chú nguyện viên dung,
Sau rồi tự tiệm thọ dùng bữa trưa.
Pháp cứu tế Phật vừa nói dứt,
Mục Liên cùng Bồ-tát chư Tăng
Đồng nhau tỏ dạ vui mừng,
Mục Liên cũng hết khóc thương
râu buồn.**

Mục Liên mẫu cũng trong ngày ấy,

Kiếp khổ về ngạ quỷ được tan.

Mục Liên bạch với Phật rằng:

Mẹ con nhờ sức Thánh Tăng

khỏi nàn.

Lại cũng nhờ oai thần Tam-bảo,

Bằng chẳng thì nạn khổ khó ra.

Như sau đệ tử xuất gia,

Vu Lan bồn pháp dùng mà độ sanh.

Độ cha mẹ còn đương tại thế,

Hoặc bảy đời có thể đặng không?

Phật rằng: Lời hỏi rất thông,

Ta vừa muốn nói con liền hỏi theo.

Thiện nam tử, Tỳ-kheo nam nữ,

Cùng Quốc vương, Thái tử, Đại thần,

Tam công, Tể tướng, bá quan,

Cùng hàng lê thứ vạn dân cõi trần.

Như chí muốn đền ơn cha mẹ,

**Hạnh tu hiếu thuận phải cần
phải chuyên.**

**Thường cầu nguyện thung huyên
an hảo.**

**Cùng bảy đời phụ mẫu siêu sanh
Ngày rằm tháng bảy mỗi năm
Vì lòng hiếu thảo ơn thâm phải đền.
Lễ cứu tế chí thành sắp đặt,
Ngõ cúng dường chư Phật chư Tăng.
Ấy là báo đáp thù ân
Sanh thành dưỡng dục song thân
buổi đầu.**

**Đệ tử Phật lo âu gìn giữ
Mới phải là Thích tử thiền môn.
Vừa nghe dứt pháp Lan Bồn,
Môn sanh tứ chúng thấy đồng
hỷ hoan.**

Mục Liên với bốn ban Phật tử,

**Nguyễn một lòng tín sự phụng hành.
Trước là trả nghĩa sanh thành,
Sau là cứu vớt chúng sanh
muôn loài.
Nam mô đại hiếu Mục Kiền Liên
Bồ-tát. (3 lần)**

Kinh
Nai Ba Phui Ma
Tröng A

TÂN HƯƠNG

**Lư hương sạ nhiệt,
Pháp giới mông huân,
Chư Phật hải hội tất dao văn.
Tùy xứ kiết tường vân,
Thành ý phuơng ân.
Chư Phật hiện toàn thân.**
Nam mô Hương Vân Cái Bồ-tát.

(3 lần)

KÊ KHAI KINH

**Pháp Phật cao siêu rất nhiệm mầu
Nghìn muôn ức kiếp dễ gấp đâu.
Nay con nghe thấy xin chăm tụng,
Mong đức Như Lai chỉ nghĩa mầu.
Kính lạy đức Bổn Sư Thích Ca
Mâu Ni Phật. (3 lần)**

Phật nói kinh
ĐẠI BÁO PHỤ MÃU
TRỌNG ÂN

Tôi nghe thế này: Một khi Phật
ở trong một tịnh xá, vườn Cấp Cô
Độc, cây của Kỳ Đà, cùng các Tăng
già, có trên hai vạn, thêm tám nghìn
người, cùng chư Bồ-tát.

Bấy giờ Thế Tôn, cùng với đại
chúng, nhân buổi nhàn du, đi về
phía Nam, thấy đống xương khô,
chất cao như núi, đức Phật Thế
Tôn, liền sụp lạy ngay đống xương
khô ấy.

Tôi bạch Phật rằng: Lạy đức Thế Tôn, Ngài ở trên ngôi chí tôn, chí quý, thầy cả ba cõi, cha lành bốn loài, thiên thượng nhân gian, thảy đều tôn kính, sao Ngài lại lẽ đống xương khô kia.

– Nay Anan ơi! Người tuy xuất gia theo ta tu học, trong bấy nhiêu lâu, những sự thấy nghe, đã rộng rãi đâu. Đống xương khô ấy, hoặc là ông bà hay là cha mẹ, thân trước của ta, ngàn muôn ức kiếp, đời đời cách xa, bởi thế ta nay, chí thành kính lẽ. Người đem xương này chia làm hai phần, một là đàn ông, hai là đàn bà, phân biệt cho ta.

– Bạch đức Thế Tôn, con xem ở đời, phàm là con trai mang đai hia

mão, ai cũng nhận ra, đây là nam giới. Những người con gái, hương hoa phấn sáp, kiềng xuyến nhẫn hoa, ai cũng nhận ra, đó là nữ giới. Nay người đã chết, xương trắng một màu, chúng con biết đâu mà phân biệt được.

ĐÂY LÀ LỜI PHẬT

– **Này Anan con! Về bên nam giới, trong lúc bình sinh, thường thường lui tới, những chốn chùa chiền, nhờ có nhân duyên, nghe kinh lễ Phật, kính mến Tăng-già, nợ trần đã qua, hồn về cõi Phật, bao nhiêu xương trắng nhắc thấy nặng hơn là xương nam giới. Còn như nữ giới, trong lúc bình sinh, nhiều lần sinh nở, nuôi**

nắng con thơ, tổn hao khí huyết,
mỗi một kỳ sinh máu đặc trong
mình, chảy ra sáu đầu. Mỗi người
con bú, tám thùng bốn đau, sữa ở
trong mình, giảm bớt tinh anh, cho
nên xương nhẹ và có sắc đen.

Tôi nghe Phật nói, thương xót vô
cùng, như dao cắt ruột; nước mắt
chứa chan, hai hàng châu lệ, mà
bạch Phật rằng:

– Lạy đức Thế Tôn, công ơn cha
mẹ, như non như bể, thăm thẳm
nghìn trùng, lấy gì báo đáp, cúi xin
đức Phật, rủ lòng thương xót, dạy
bảo chúng con.

– Nay Anan con! Về ân đức mẹ,
trong vòng mười tháng, đi lại nặng

**nề, cưu mang nhọc mệt, khổ không
kể xiết.**

**Khi vừa một tháng, ở trong thai
mẹ, khác gì hạt sương dính trên
ngọn cỏ, sớm còn tụ đọng, trưa đã
tiêu tan, khó lòng giữ được.**

**Khi được hai tháng, ở trong thai
mẹ, hình như sữa đặc, đã chắc
gì đâu.**

**Khi được ba tháng, ở trong thai
mẹ, ví như cục máu, đông đặc đỏ
ngầu, vô tri vô giác.**

**Khi được bốn tháng, ở trong thai
mẹ, mới dạng hình người.**

**Khi được năm tháng, ở trong
thai mẹ, mới đủ năm hình, chân tay
đầu tóc.**

Khi được sáu tháng, ở trong thai mẹ, sáu căn mới đủ, mắt tai mũi lưỡi thân hình và ý.

Khi được bảy tháng, ở trong thai mẹ, mới sinh đầy đủ, ba trăm sáu mươi những cái đốt xương, cùng là tám vạn bốn nghìn chân lông.

Khi được tám tháng, ở trong thai mẹ, phủ tặng mới sinh, ý chí mới đủ, chín khiếu mới thông.

Khi được chín tháng, ở trong thai mẹ, mới đủ hình người, ngồi trong bụng mẹ, khát uống nguyên khí không ăn hoa quả, cùng là ngũ cốc, sinh tặng rủ xuống, thực tặng hướng lên, có một dãy núi, gồm có ba quả: một là Tu Di, hai là núi nghiệp, ba

là núi máu. Núi này đồng thời hóa ra dòng máu, rót vào trong miệng.

Ở trong thai mẹ, trong vòng mười tháng, trăm phần toàn vẹn, mới đến ngày sinh. Nếu là con hiếu, chấp tay thu hình, thuận lối mà ra, không đau lòng mẹ. Nếu là con bạc, giây giữa bải bơi, khiến đau lòng mẹ, buốt chói từng hồi, như đâm như xỉa, như cầu như cào, như nghìn mũi dao đâm vào gan ruột, đau đớn vô cùng, nói sao cho xiết, sinh được thân này, mừng thay vui thay, yêu thay mến thay!

Phật bảo Anan: Công ơn từ mẫu, gồm có mười điều, phàm kẻ làm con, phải lo báo hiếu.

Những gì là mười?

- 1- Nhớ ơn mẹ ta, chín tháng mười
ngày, cưu mang nặng nhọc.**
- 2- Nhớ ơn mẹ ta, khi sinh lúc nở
đau đớn vô cùng.**
- 3- Nhớ ơn mẹ ta, khi sinh lúc nở
quên cả lo âu.**
- 4- Nhớ lại công ơn, mẹ ăn miếng
đắng, lại nhả miếng ngọt dành
dụm cho con.**
- 5- Nhớ lại công ơn, chỗ ướt mẹ
nằm, chỗ ráo xê con.**
- 6- Nhớ ơn mẹ ta, ba năm bú mớm,
nuôi nấng thuốc thang, trong
khi sài đẹn.**
- 7- Nhớ ơn mẹ ta, giặt diệm hong
phơi, áo quần dơ dáy, ô uế tanh
hởi, mẹ dành cam chịu.**

- 8- Nhớ ơn mẹ ta, khi đi đâu xa,
vì thương nhớ con, trong lòng
cây cậy, một chút chẳng ngơi.
- 9- Nhớ công ơn mẹ, vì sanh nuôi
con, mà mẹ cam lòng, tạo bao
ác nghiệp.
- 10-Nhớ công ơn mẹ, lòng rất
thương con, trọn đời yêu dấu,
không phút nào ngơi.

ĐỆ NHẤT ÂN:

CHÍN THÁNG MƯỜI NGÀY
CỦU MANG NĂNG NHỌC

Bao kiếp, duyên cùng nợ,
Ngày nay, mới vào thai.
Đầy tháng, sinh phủ tạng,
Bảy bảy, sáu tinh khai.
Thân trọng như non thái,

**Động tĩnh, sợ phong tai.
Áo the dành xốc xếch,
Gương lược, biếng trang đài.**

**ĐỆ NHỊ ÂN:
KHI GẦN SANH NỞ**

**Khi gần ngày sanh nở
Nặng nhọc, khổ vô cùng.
Cứu mang trong mười tháng
Sanh nở sắp đến ngày.
Đứng ngồi, coi nặng nhọc,
Dáng vẻ tựa ngô ngây,
Sợ hãi lo cùng lắng,
Tử sanh, giờ phút này.**

**ĐỆ TAM ÂN:
SANH NỞ**

**Mẹ ta khi sanh nở,
Thân thể đều mở toang,**

Tâm hồn như mê mẩn,
Máu me chan hòa đầy.
Chờ nghe, thấy con khóc,
Lòng mẹ mừng rõ thay,
Đương mừng, lo lại đến,
Râu rĩ ruột gan này.

ĐỆ TỨ ÂN:
ĂN ĐẮNG NHẨ NGỌT

Mẹ ta, lòng thành thực,
Thương con, chẳng chút ngơi,
Nhả ngọt, nào có tiếc,
Ăn đắng, nói cùng ai?

Yêu dấu như vàng ngọc,
Nâng niu tay chẳng rời,
Những mong con no ấm,
Mẹ đói rách cũng vui.

ĐỆ NGŨ ÂN:
XÊ CON TỰ THẤP

Tự mình nằm chõ ướt,
Chõ ráo, để xê con.
Hai vú, phòng đói khát,
Hai tay, ủ gió sương.
Thâu đêm, nằm chẳng ngủ,
Nâng niu tựa ngọc vàng.
Những mong con vui vẻ.
Lòng mẹ mới được an.

ĐỆ LỤC ÂN:
BÚ MỚM NUÔI NẮNG

Đức mẹ, dày như đất.
Công cha, thẳm tựa trời.
Chở che, coi bình đẳng.
Cha mẹ, cũng thế thôi!
Chẳng quản câm, mù, điếc.

**Chẳng hiềm quắp chân, tay.
Bởi vì con ruột thịt.
Trọn đời dạ chẳng khuây.**

**ĐỆ THẤT ÂN:
TẮM GỘI GIẶT GIỮ**

**Vốn người có nhan sắc,
Lại thêm phấn sáp xông.
Mày xanh như liễu lục.
Má đỏ tựa sen hồng.
Giặt giữ khăn cùng tã,
Dây dơ chẳng quản công.
Cốt sao, quần áo sạch.
Búi tóc gọn là xong.**

**ĐỆ BÁT ÂN:
ĐI XA LÒNG MẸ NHỚ THƯƠNG**

**Từ biệt, lòng khôn nhẫn.
Sanh ly, dạ đáng thương.**

**Con đi đường xa cách
Mẹ ở chốn tha hương.
Ngày đêm thường tưởng nhớ,
Sớm tối vẫn vấn vương.
Như vượn thương con đỗ,
Khúc khúc đoạn can trường...**

**ĐỆ CỬU ÂN:
VÌ SANH CON MÀ CAM LÒNG
TẠO BAO ÁC NGHIỆP**

**Mẹ trải bao gian khổ
Công lao tựa vực trời.
Bồng bế cùng nuôi nấng.
Mong sao con ăn chơi.
Nhường cơm, cùng xẻ áo.
Mẹ đói rách cũng vui!
Khôn lớn, tìm đôi lứa.
Gây dựng cho nên người.**

ĐỆ THẬP ÂN: MẸ TRỌN ĐỜI THƯƠNG YÊU CON

Công cha, cùng đức mẹ.
Cao sâu tựa vực trời.
Mẹ già hơn trăm tuổi,
Vẫn thương con tám mươi.
Bao giờ ân oán hết,
Tắt nghỉ cũng chẳng thôi.
Nằm, ngồi, đi và đứng
Thương xót lòng không ngơi.

Phật bảo Anan: Ta xem chúng sanh dãu được làm người, lòng còn ngu muội, chẳng nghĩ mẹ cha, công đức kể ra, như non như bể, chẳng cung chẳng kính, chẳng hiếu chẳng từ, mẹ mang thai con, trong vòng mười tháng, ngồi đứng không yên, như mang gánh nặng, ăn uống

chẳng ngon, như người mang bệnh.
Ngày tháng thoi đưa, đến khi sanh
nở, chịu khổ mọi đường, phút giây
hay dở, kinh sợ vô thường, như
giết trâu dê, máu me lai láng. Còn
nhiều khổ nữa, mới được thân này,
ăn đắng nuốt cay, nhả bùi nhả
ngọt, nâng niu dưỡng dục, giặt giữ
dây dơ, không nề gian khổ, bức bối
nồng nàn, rét mướt cơ hàn, làm
than tân khổ. Mẹ nằm chõ ướt, ráo
để xê con, ba năm bú mớm, bồng bế
nâng niu, dạy bảo đủ điều, lễ nghi
phép tắc. Cho ăn đi học, tìm đủ mọi
nghề, đưa đón đi về, cần lao chăm
chú, chẳng kể gì công.

Trái nắng dở trời, tuần trăng
cuối gió, bệnh nọ chứng kia, bông

**hoa sài đẹn, thang thuốc đâu đâu,
một mình lo lắng, chạy ngược chạy
xuôi, năm canh vò vĩnh, bệnh con có
khỏi, lòng mẹ mới yên, mong con
lớn lên, con thảo con hiền, để mà
trông cậy.**

**Không ngờ ngày nay, hóa con bất
hiếu, mẹ già cha yếu, con chẳng đỡ
đần, cãi vả song thân, nói năng cắn
cẩu, giương đôi mắt chẩu, khinh
rẻ mẹ cha, chú bác ông bà, cô dì
chẳng nể, anh em cũng kê, đánh
lộn xảy ra, ô nhục nước nhà, bất
trung bất nghĩa, bất hiếu bất lương,
phép nước coi thường, mẹ cha cũng
kê, xóm giềng chẳng nể, chửi bối
nhau luôn, sớm tối ra vào, chẳng
thưa chẳng gởi, nói năng càn rỡ, tự**

**ý làm bữa, cha mẹ cũng thừa, thây
trên cũng mặc!**

**Bé thì ai chấp, người những nân
niu, dần dần khôn lớn, gai ngạnh
mọi điều, chẳng hòa chẳng thuận,
thường hay sân hận, bỏ cả bạn
lành, giao du bạn ác, tập thói xa
hoa, chơi khắp gần xa, thất thường
đIÊN ĐẢO. Bị kẻ dỗ dành, mất cả
thân danh, bỏ làng trốn mất, trái
ý mẹ cha, ly biệt quê nhà, chẳng
nhìn quê quán, hoặc vì buôn bán,
hoặc bởi lòng quân, tiêm nhiễm dần
dần, trở nên lưu luyến, vợ nợ con
kia, chẳng thiết đi về, quê hương
bổn quán. Ở đất nước người, lại
hay rong chơi, bị người lừa gạt, tai
vạ liên miên, pháp luật gia hình, tù**

**lao cấm cố, cực khổ mọi điều, chẳng
may yếu đau, chứng kia tật nọ, ở
chốn tha hương, ai kẻ thích thân,
ai người thang thuốc, mẹ cha cách
biệt, thân thích biết đâu, cam chịu
ưu sâu, quê người đất khách. Khốn
khổ gầy còm, không người trông
nom, bị người khinh rẻ, lang thang
đường ngõ, vì thế chết đi, không
người mai táng, trương ph儕n thối
nát, giải nắng dầm mưa, hài cốt bãi
bừa, chó cây nhai xé...!**

**Mẹ cha thân thuộc, khi được tin
buồn, luống những đau thương, ruột
như dao cắt, hai hàng nước mắt, lã
chã chứa chan, hoặc vì quá thương,
kết thành bệnh khí, hoặc là đến**

**chết, làm quý ôm thây, chẳng để
cho ai, khư khư giữ mãi.**

**Hoặc là vì con, chẳng chăm học
tập, chỉ mải rong chơi, nay đây mai
đó, cùng bạn vô loài, làm điều vô
ích, giao du trộm cắp, chẳng sợ lệ
làng, chè rượu nghênh ngang, đánh
cờ đánh bạc, gian tham tội ác, lụy
đến tôn thân, nay Sở mai Trần, lên
đồn xuống phủ, mẹ cha ủ rũ, khốn
khổ vì con.**

**Nào con có biết, cha mẹ khổ đau,
trăm nǎo nghìn sâu, mùa thu mùa
đông, rét run bức bối, chẳng nhìn
sớm tối, áp lạnh quạt nồng, chẳng
viếng chẳng thăm, chẳng hầu
chẳng hạ, mẹ cha già cả, hình vóc
gầy còm, hổ mặt người nom, dây vò**

**mắng nhiếc, mẹ cha hoặc góa, tro
trọi một mình, luống những buồn
tanh, như người ngủ trọ, chiếc gối
một phòng, năm canh vò vĩnh, mùa
đông sương gió, rét mướt cơ hàn,
trai gái các con, nào ai hỏi đến,
đêm ngày thương khóc, tự thán tự
thương!**

**Khi đem thức ăn, dâng lên cha
mẹ, thì lại giữ kẽ, rằng ngượng rằng
e, sợ kẻ cười chê. Ví đem quà bánh,
cho vợ cho con, mặt dặn mày đầy,
không hề xấu hổ. Vợ con dặn bảo,
phải đúng như lời, cha mẹ hết hơi,
không hề hối cải.**

**Đây là con gái, khi chưa gả chồng,
hãy còn ở chung, tỏ ra hiếu thảo.
Khi đã gả bán, về ở nhà người,**

một ngày một lười, thiết gì cha mẹ,
những ngày giỗ tết, có đảo về qua,
ví dù mẹ cha, có gì sơ ý, liền sinh
giận dữ, tỏ vẻ oán hờn, chồng chửi
nhơn nhơn, dành cam lòng chịu,
khác họ khác làng, tình nghĩa keo
sơn, hóa ra thâm trọng, mẹ cha máu
mủ thì lại sơ tình.

Hoặc đi theo chồng, quê người
đất khách, quận nọ tỉnh kia, cha
mẹ xa lìa, làng không tưởng nhớ,
chẳng viếng chẳng thăm, thư tín
cũng không, tuyệt không tin tức,
mẹ cha thường nhớ, râu rի ruột
gan, luống những bàng hoàng, sớm
chiều mong mỏi. Công đức cha mẹ
vô lượng vô biên, con chẳng hiếu
hiền, ở đời cũng lắm.

**Khi ấy đại chúng, nghe Phật nói
ra, công đức mẹ cha cao tầy non
Thái, đều cùng đứng dậy, hoặc tự
gieo mình, dập đầu lăn khóc, máu
me trào trạt, lai láng cả nhà, chết
ngất cả ra, hồi lâu mới tỉnh mà nói
lời này: Khổ thay khổ thay! Đau
lòng đứt ruột, lũ con ngày nay, tội
ác ngập đầu, xưa có biết đâu, mờ
như đêm tối, ngày nay biết hối, thì
sự đã rồi, đau đớn lòng tôi, trót đà
bội bạc, cúi xin chư Phật soi xét
kẻ phàm, phóng ngọc hào quang,
ra tay cứu vớt, làm sao báo được
ân đức mẹ cha. Phật liền nói ra, đủ
đầy tám giọng bảo đại chúng rằng:**

**1/. Ví có kẻ nào, hai vai kiệu
cõng cha mẹ đi chơi, suốt cả mọi**

**nơi, trên rừng dưới biển, hai vai
nặng trễ, mòn cả đến xương, máu
chảy cùng đường, không hề ân hận,
cũng chưa báo được, công đức mẹ
cha kể trong muôn một.**

**2/. Ví lại có người, gấp khi đói
kém, cắt hết thịt mình, cung nuôi
cha mẹ, khỏi lúc nguy nàn, riêng
mình cam chịu thịt nát xương tan,
trăm nghìn muôn kiếp, để báo thâm
ân, chẳng được một phần, kể trong
muôn một.**

**3/. Ví lại có người, trải trăm nghìn
kiếp, tự tay cầm dao, khoét đôi mắt
mình, luyện làm thang thuốc, chữa
bệnh mẹ cha, như thế cũng là chưa
trả được ân, kể trong muôn một.**

4/. Ví lại có người, trải trăm nghìn kiếp, đều tự tay mình, cầm dao khoét ruột, móc lấy tim gan, luyện làm thang thuốc, chữa bệnh mẹ cha, như thế cũng là chưa trả được ân, kể trong muôn một.

5/. Ví lại có người, trải trăm nghìn kiếp, vì tội mẹ cha, trăm nghìn vòng dao, băm vầm thân thể, thịt nát xương tan, như thế cũng là chưa trả được ân, kể trong muôn một.

6/. Ví lại có người, trải trăm nghìn kiếp, vì báo ơn mẹ, lấy mình đốt lên, làm cây đèn thịt, cúng dường chư Phật, như thế cũng là chưa trả được ân, kể trong muôn một.

7/. Ví lại có người, trải trăm nghìn kiếp, vì bệnh mẹ cha, đập xương lấy tủy, để làm thang thuốc, chữa bệnh mẹ cha, như thế cũng là chưa trả được ân, kể trong muôn một.

8/. Ví lại có người, vì cứu mẹ cha, trải trăm nghìn kiếp nuốt viên sắt nóng, cháy xém cả mình, như thế cũng là chưa trả được ân, kể trong muôn một.

Bấy giờ đại chúng nghe Phật nói rồi, trong dạ bồi hồi, ruột đau như cắt, hai hàng nước mắt, tâm tã như mưa mà bạch Phật rằng: Con muốn đèn ơn công đức mẹ cha, cúi xin Phật Đà, rủ lòng chỉ bảo.

Đức Phật liền bảo cẩn kẽ mọi lời:
Này chúng sanh ơi! Muốn đền ơn
mẹ, nhất là một lẽ nên chép kinh
này, kính biếu gần xa cho nhiều
người tụng.

Hai vì cha mẹ, đọc tụng kinh này
chuyên cần chớ đoạn.

Ba vì mẹ cha sám hối làm chay.

Bốn vì mẹ cha cúng dường Tam-
bảo tùy ý sở dùng.

Năm vì mẹ cha, trong sáu ngày
trai phải nên nhớ giữ.

Sáu vì mẹ cha, thường hay bố thí
làm mọi việc lành.

Làm được như thế, thực là con
hiếu cứu được mẹ cha siêu thăng
Cực Lạc phúc đặng hà sa.

Phật bảo Anan: Ở trên thế gian những người bất hiếu, sau hết duyên trần, nguyên cái xác thân, chôn vùi dưới đất. Còn phần linh giác là cái chân thân, phải vào địa ngục, chính ngục A-tỳ, vuông rộng tứ vi, tám ngàn cây số, bốn mặt lại có tường sắt tường đồng, lửa cháy tứ tung, toàn dây thép điện, thường có lửa bén, cháy đỏ hồng hồng, bốc cháy tứ tung, thấy mà kinh sợ. Hơn như thế nữa, sấm chớp dùng dùng, chó sắt rắn đồng, phun ra khói lửa, đốt cháy tội nhân. Lại còn nước đồng dun sôi sùng sục, rót ngay vào miệng, những kẻ tội nhân, vì tội bất hiếu, cãi vã mẹ cha, cam chịu cực hình. Ở trong ngục ấy, gươm dao sào gậy, đâm chém suốt ngày, như

**hạt mưa bay, trên không rơi xuống,
trải trăm nghìn kiếp, không phút
nào nguôi, hết hạn ấy rồi, lại vào
ngục khác.**

**Đầu đội chậu máu, xe sắt nghiến
thây, mình mẩy chân tay, dập dù
tan nát, một ngày phải chết tới
nghìn vạn lần, khổ sở gian truân,
vì chứng bất hiếu. Phật lại dạy
rằng: Ví có thiện nam hay là tín nữ,
thật là hiếu tử, trả nghĩa mẹ cha,
in kinh này ra biếu cho người tụng,
in được một quyển, được một đức
Phật, in được mười quyển, được
mười đức Phật, in được trăm quyển,
được trăm đức Phật, in được muôn
quyển, được muôn đức Phật, phù
hộ độ trì, lại tiếp hồn đi về phương**

Cực Lạc. Đây là lời Phật, chớ có coi thường, địa ngục vẫn vương, khó lòng thoát khỏi!

Bấy giờ Anan cùng chư đại chúng, trời, rồng, thần, quỷ, dạ xoa, la sát, người cùng phi nhân được nghe Phật nói đều phát nguyện rằng:

Chúng con tận tâm chí thành chí kính, dù trăm nghìn kiếp, thịt nát xương tan nhỏ như vi trần, cũng chẳng dám quên lời chư Phật dạy. Thà rằng lấy kìm, cặp lưỡi rút ra, dài trăm do tuần, cho trâu sắt cày, máu chảy chan hòa, thành sông thành suối, con thể chẳng trái lời Phật dạy răn.

Chúng con thể rằng: Thà lấy trăm nghìn, vòng dao giáo mác,

**đâm chém thân này nhỏ như vi
trần, cũng chẳng dám quên lời chư
Phật dạy.**

Chúng con thề rằng: Thà lấy lưỡi
sắt, quần chặt vào thân trăm nghìn
muôn kiếp, chẳng tháo cho ra, cực
khổ vô cùng, cũng chẳng dám quên
lời chư Phật dạy.

Chúng con thề rằng: Thà đâm
thà chém, thà mổ thà xẻ, thà xay
thà giã, nhỏ như vi trần, đem cái
xác thân, làm nghìn muôn thứ, nào
da nào thịt, nào gân nào xương, rời
rót ngoài đường, trong nhà ngoài
ngõ, trải trăm nghìn kiếp, chịu khổ
như thế, cũng chẳng dám quên lời
chư Phật dạy.

Khi ấy Anan liền bạch Phật rằng:
Lạy đức Thế Tôn, đây là kinh gì, lũ
chúng con đây, đều muốn tụng trì
có được hay chăng? Đức Phật dạy
rằng, chúng con nên biết:

Kinh này là kinh Đại Báo Phụ
Mẫu Trọng Ân Chi Kinh, tất cả
chúng sinh thấy đều nên tụng. Khi
ấy đại chúng, nghe Phật nói rồi, tin
kính phụng hành lễ tạ mà lui.

- 1- Kính lạy Đại Báo Phụ Mẫu**
Trọng Ân Kinh.
- 2- Kính lạy đức Bổn Sư Thích Ca**
Mâu Ni Phật.
- 3- Kính lạy chư Phật đã đền ân**
cha mẹ.
- 4- Kính lạy đức Ma Gia Đại Thánh**
Mẫu.

- 5- **Kính lạy ngài Quang Mục Đại Thánh Nữ.**
- 6- **Kính lạy ngài Diệu Thiện cắt tay cứu phụ vương.**
- 7- **Kính lạy ngài Mục Kiền Liên vào ngực cứu mẫu thân.**
- 8- **Kính lạy chư vị Bồ-tát đã đền ân cha mẹ.**
- 9- **Kính lạy Phật Từ Di Mẫu, Kiêu Đàm Di Đại Bồ-tát.**
- 10- **Kính lạy thầy Cưu Ma La Thập phiên dịch kinh này.**

KINH TÂM YẾU BÁT NHÃ BA LA MẬT ĐA

Bồ-tát Quán Tự Tại thực hành
sâu xa pháp Bát Nhã ba-la-mật-đa.
Ngài soi thấy năm uẩn đều không,
độ thoát hết thảy khổ ách.

Này Xá Lợi Tử! Sắc chẳng khác
không, không chẳng khác sắc. Sắc
tức là không, không tức là sắc. Thọ,
Tưởng, Hành, Thức cũng đều như
thế.

Này Xá Lợi Tử! Tưởng Không của
mọi pháp không sanh không diệt,
không nhơ không sạch, không thêm
không bớt.

Cho nên trong Chân Không
không có sắc, không có thọ tưởng

hành thức. Không có mắt tai mũi lưỡi thân ý, không có sắc thanh hương vị xúc pháp, không có nhãm thức giới... cho đến không có ý thức giới. Không có vô minh cũng không có hết vô minh... cho đến không có già chết cũng không có hết già chết. Không có Khổ, Tập, Diệt, Đạo. Không có trí tuệ cũng không có chứng đắc. Bởi vì vô sở đắc.

Bồ-tát y Bát Nhã ba-la-mật-đa nên tâm không quản ngại. Vì không quản ngại nên không sợ hãi, xa hẳn mộng tưởng điên đảo, đạt tới cứu cánh Niết-bàn.

Ba đời chư Phật y Bát Nhã ba-la-mật-đa, nên được đạo quả Vô-thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Cho nên biết Bát Nhã ba-la-mật-đa là đại thân chú, là đại minh chú, là vô thượng chú, vô đẳng đẳng chú, trừ được hết thảy khổ, chân thật không hư.

Vì vậy nói chú Bát Nhã ba-la-mật-đa: “Yết đế, yết đế, ba la yết đế, ba la tăng yết đế, bồ đề sa bà ha”.

(3 lần)

CHÚ VĂNG SANH

**Nam mô a di đà bà dạ, đà tha dà
đa dạ, đà diệt dạ tha. A di rị đô bà
tỳ, a di rị đà tất đam bà tỳ, a di rị
đà tỳ ca lan đế, a di rị đà tỳ ca lan
đa, già di nị, già già na, chỉ da ca lê
ta bà ha. (3 lần)**

- Phật A Di Đà thân kim sắc

Tướng tốt quang minh tự trang nghiêm

Năm Tu di uyển chuyển bạch hào
Bốn biển lớn trong ngàn mắt biếc.
Trong hào quang hóa vô số Phật
Vô số Bồ-tát Hiền Thánh chúng
Bốn mươi tám nguyện độ

chúng sanh

Chín phẩm sen vàng lên giải thoát.
Quy mạng lễ A Di Đà Phật
Ở phương Tây thế giới an lành.
Con nay xin phát nguyện vãng sanh
Cúi xin đức Từ Bi tiếp độ.

- Nam mô Tây Phương An Lạc
Thế Giới Đại Từ Đại Bi Tiếp Dẫn
Đạo Sư A Di Đà Phật.
- Nam mô A Di Đà Phật. (30 lần)

- Nam mô Quán Thế Âm Bồ-tát.

(10 lần)

- Nam mô Đại Thế Chí Bồ-tát.

(10 lần)

- Nam mô Địa Tạng Vương

Bồ-tát. (10 lần)

- Nam mô Thanh Tịnh Đại Hải

Chúng Bồ-tát. (10 lần)

SÁM MỤC LIÊN

Con quỳ lạy Phật Thích Ca,
Chứng minh đệ tử tên là Mục Liên.
Lòng con mộ đạo tu hiền,
Xuất gia theo Phật cầu nguyễn

hôm nay.

Nghe kinh Phật thuyết bảy ngày,
Minh tâm kiến tánh Như Lai
trọn lành.

Lục thông đầy đủ nên danh,
Muốn tìm cha mẹ lòng thành
gắng công.

Đền ơn cho bú ấm bồng,
Liền dùng đạo nhẫn xem vòng
thế gian.

Thấy vong mẹ khổ muôn ngàn,

Ốm gầy đói khát trong dàng quý ma.
Mục Liên kêu mẹ khóc la,
Đau lòng thương mẹ đọa sa
diêm đìnḥ.

Thanh Đề nhìn thấy con mình,
Mục Liên cứu mẹ hết tình
gắng công.
Con ơi! Mẹ đói trong lòng,
Mục Liên nghe nói khóc ròng
thở than.

Vội vàng trở lại thế gian,
Bới cơm một bát đem sang
mẹ mừng.

Và cơm vô miệng nửa chừng,
Chén cơm hóa lửa phùng phùng
thành than.

Mục Liên xem thấy kinh hoàng

**Trong lòng đau đớn khóc than
buồn tình.**

**Mẹ ơi! Niệm Phật độ mình,
Trở về lạy Phật cầu xin mẹ già.
Thích Ca đức Phật phân qua,
Mẹ ngươi tội nặng sâu xa
nghiệp hành.**

**Ta truyền cứu tế pháp lành,
Cần cầu Tăng chúng tịnh thanh
chú nguyện.**

**Cầu cho phụ mẫu hiện tiền,
Lục thân quyến thuộc bình yên
điều hòa.**

**Bảy đời phụ mẫu đã qua,
Về trời hưởng phước sáng lò
hào quang.**

Vui chơi thong thả thanh nhàn,

**Ngày rằm tháng bảy lập đàn
trai tăng.**

**Sắm cơm trăm món đồ ăn,
Trái cây ngũ quả hương đăng
rõ ràng.**

**Chiếu giường bồn nước mùng màn,
Dầu, đường, trà, lá, bạc vàng
đựng cơm.**

**Những đồ vật quý bông thơm,
Thành tâm dọn tiệc Lan Bồn
phân minh.**

**Cúng đường Tam-bảo cầu kinh
Chư Tăng tịnh giới giữ gìn
nghiêm trang.**

**Cầu cho thí chủ trai đàn
Tâm hành thiền định vái van
chúc nguyễn.**

Thanh Đề khổ ách hết liền,

**Ngày rằm tháng bảy thành tiên
về trời.**

**Noi gương hiếu thảo đời đời
Xót thương phụ mẫu hiện thời
nuôi con.**

**Nhai cơm cho bú hao mòn,
Ôn sâu nghìn nặng thương con
hết lòng.**

**Trời cao đất rộng mênh mông,
Biển hồ lai láng sánh đồng Thái sơn.**

**Tu hành báo tứ trọng ân
Độ đời ba cõi sạch trọn trọn lành.**

**Mục Liên đại hiếu tu hành
Báo ân phụ mẫu nên danh độ đời.**

**Nguyễn cầu thí chủ khắp nơi
Cửu huyền thất tổ đồng thời
vãng sanh.**

Sen vàng chín phẩm nên danh,

**Về nơi Tịnh-độ đến thành Lạc bang.
Nguyễn cho quốc thới dân an,
Khắp cùng pháp giới đạo tràng
tịnh thanh.
Nguyễn cùng cả thảy chúng sanh
Đồng lo tu niệm vãng sanh
sen vàng.**

HỒI HƯỚNG

Tụng kinh công đức thù thắng hạnh,
Vô biên thắng phước con hồi hướng
Khắp nguyện trầm nich bao

chúng sanh

Sớm về cõi Phật quang vô lượng.

Nguyễn tiêu ba chướng, trừ
phiền não.

Nguyễn được trí tuệ chơn minh liễu.

Khắp nguyện tội chướng đều
tiêu trừ.

Đời đời thường hành Bồ-tát đạo.

Nguyễn sanh Tây phương cõi
Tịnh-độ,

Chín phẩm hoa sen làm cha mẹ,
Hoa nở thấy Phật chứng vô sanh,

Bất thoái Bồ-tát đồng bạn lữ.

Nguyễn đem công đức này

Hướng về khắp tất cả,

Đệ tử và chúng sanh

Đều trọn thành Phật đạo.

TAM QUY Y

- Tự quy y Phật, xin nguyện chúng sanh hiểu rõ đạo lớn, phát tâm Bồ-đề. (*1 lạy*)
- Tự quy y Pháp, xin nguyện chúng sanh vào sâu kinh tang, trí tuệ như biển. (*1 lạy*)
- Tự quy y Tăng, xin nguyện chúng sanh thống lý đại chúng, hết thảy không ngại. (*1 lạy*)

Kinh Vu Lan

Tỳ Kheo Ni Hải Triều Âm

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi - Hoàn Kiếm - Hà Nội
ĐT: 024.37822845 - Fax: 024.37822841
Email: nhaxuatbantongiao@gmail.com

Chủ trách nhiệm xuất bản
Giám đốc - Tổng biên tập
TS. Bùi Thanh Hà
Biên tập: **Nguyễn Thị Huệ**
Trình bày & bìa: **Khánh Chi**
Sửa bản in: **Tỳ-kheo-ni Bảo Giác**

Đơn vị liên kết:

Chùa Dược Sư

Địa chỉ:

Thôn Phú An, xã Phú Hội,
huyện Đức Trọng, tỉnh Lâm Đồng.

Số lượng in: 1.000 bản, khổ
15,5x23,5cm. In tại: Cty TNHH In
Trần Châu Phúc, 262/8A Lũy Bán
Bích, P. Hòa Thành, Q. Tân Phú,
TP.HCM. Số ĐKXB: 1756-2019/
CXBIPH/08-65/TG. Mã ISBN: 978-
604-61-6325-1. QĐXB: 246/QĐ-
NXBTG ngày 21/6/2019. In xong và
nộp lưu chiểu năm 2019.